

הקופסא

סיפור המשתמש כמשל על הדברים החשובים באמת בחיים.

הספור מספר על אם שהענישה את בתה בת החמש, על שבזבזה גליל שלם של נייר עטיפה מזהב. באותה תקופה הכסף בביתם היה מצרך נדיר. היא התרגזה עוד יותר כאשר גילתה שהילדה השתמשה בנייר העטיפה בכדי לעטוף קופסא, שאותה הניחה מתחת לעץ חג המולד.

למחרת בבוקר, הביאה הילדה את הקופסא לאמה ואמרה - "אמא, זה בשבילך."

האם אמנם הייתה נבוכה מתגובתה המוגזמת מוקדם יותר, אך כעסה ניצת שוב כאשר גילתה שהקופסא ריקה. היא אמרה לבתה בטון חמור - "האם אינך יודעת גבירתי הצעירה, שכאשר נותנים למישהו מתנה, אמור להיות משהו בתוך הקופסא?"

הילדה פרצה בבכי ואמרה - "אבל אמא, היא לא ריקה! אני הפרחתי נשיקות לתוכה, עד שהתמלאה."

האם נשברה. היא כרעה על ברכיה וחבקה את בתה הקטנה, אחר כך התחננה שתסלח לה על הכעס וחוסר המחשבה.

לא הרבה אחר כך, נהרגה הילדה בתאונה, והאם שמרה את הקופסא ליד מיטתה במשך כל ימי חייה, ובכל פעם שהייתה עצובה או בקשיים הייתה פותחת את הקופסא ונוטלת נשיקה דמיונית מתוכה ונזכרת באהבה של בתה הקטנה.

במובן מסוים, כל אחד מאתנו, מקבל קופסא מזהבת של אהבה ללא תנאי ונשיקות, מאוהביו, חבריו, משפחתו, ואלוקים. אין רכוש יקר יותר מזה.

